

Nr 530.

Av herr **Holmström**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatsens fjärde huvudtitel för budgetåret 1945/46.*

Frågan om fälttygmästarens löneställning har under de senaste åren i olika sammanhang varit föremål för behandling utan att ännu hava erhållit någon tillfredsställande lösning.

Inom den av 1943 års riksdag beslutade förvaltningsorganisationen bekläder fälttygmästaren i överensstämmelse med 1941 års förvaltningsutrednings förslag befattningen såsom generalfälttygmästarens ställföreträdare. Det åligger honom härvid enligt gällande instruktion bl. a. att i generalfälttygmästarens ställe och med de befogenheter, som tillkomma denne, avgöra visst ärende eller vissa grupper av ärenden. Ärendena avgöras efter föredragning av byråchef eller annan särskilt förordnad föredragande. Det är sålunda uppenbart, att fälttygmästaren intager en i förhållande till byråcheferna överordnad ställning. Förvaltningsutredningen föreslog även, att fälttygmästaren med hänsyn till ämbetsbefattning och tjänsteansvar skulle placeras i lönegraden Ob 2. Emellertid åtnjuter fälttygmästaren icke någon högre lön än överstar placerade i byråchefsbefattningar vid arméförvaltningen och omkring 2 000 kronor lägre lön än den civile byråchefen vid arméförvaltningens tygavdelning. Detta förhållande kan icke anses vara riktigt, vilket än mer bestyrkes av att inom statsförvaltningen i övrigt en byråchef, som förordnas såsom ställföreträdare, åtnjuter särskilt arvode, som vid de affärsdrivande verken utgör 2 000 kronor och icke affärsdrivande 1 200 kronor.

Till vad som anförts om fälttygmästarens ställning och tjänstebefattning inom arméförvaltningen bör även läggas den omständigheten, att han genom beslut av 1942 års riksdag beklätts med den ansvarsfulla befattningen såsom chef för tygstaten, en personalkår bestående av omkring 350 personer med officers eller underofficers tjänsteställning. Icke heller denna ökning av fälttygmästarens arbetsbörda och ansvar har föranlett någon ändring av hans förutvarande löneställning.

Med anledning av i ämnet väckta motioner vid såväl 1943 som 1944 års riksdagar uttalade emellertid respektive utskott, att vissa skäl syntes tala för en lönegradsuppflyttning. I propositionen 1945: 170 upptages emellertid fälttygmästaren alltjämt i samma lönegrad, Oa 6, som förut.

Vid avvägandet av fälttygmästarens löneställning synes det vara billigt och

rättvist, att han åtminstone icke kommer att åtnjuta lägre lön än den förut omnämnde byråchefen vid tygavdelningen, vars löneställning motsvarar den av förvaltningsutredningen för fälttygmästaren föreslagna lönegraden Ob 2. Där-est beställningen av någon anledning i stället skulle anses böra upptagas i löne-grad Ob 1, torde densamma därför böra förenas med ett arvode av 1 000 kronor, motsvarande skillnaden mellan de båda lönegraderna.

Som skäl mot en uppflyttning i högre lönegrad åberopas i propositionen 170 bl. a. en kommande försvarsutredning. I samma proposition föreslås emellertid en uppflyttning av marinöverintendenten till högre lönegrad.

Det bör också beaktas, att just en försvarsutredning med åtföljande tekniska och organisatoriska förändringar självfallet icke minskar utan ökar fälttyg-mästarens arbetsbörda.

Med stöd av det sålunda anförda får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att beställningen som fälttyg-mästare från och med budgetåret 1945/46 skall vara uppförd i lönegraden Ob 2 eller ock i lönegraden Ob 1 och därvid för-enad med ett arvode av 1 000 kronor.

Stockholm den 5 april 1945.

Nils Holmström.
